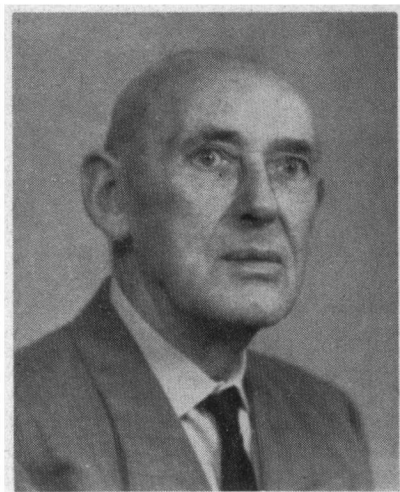

IN MEMORIAM PIET MEYBURG

Men kan zich de Vereniging voor Vogelbescherming „s-Gravenhage en Omstreken" bijna niet indenken zonder Meyburg. Een jaar na haar oprichting werd hij tot bestuurslid gekozen, waarbij hij aanvankelijk als penningmeester en na enige jaren als secretaris-penningmeester optrad. Vijf en dertig jaren was hij lid van ons bestuur, vijf en dertig jaren mocht ik met hem samenwerken. Meer dan iemand anders heb ik in die periode kunnen gadeslaan met welk een toewijding en trouw Meyburg het aan hem opgedragen werk uitvoerde, waarbij hij werd gedreven door een grote liefde voor de vogels, die onze hulp en bescherming steeds meer nodig hebben in een land en een wereld waar meer en meer broedenpleisterplaatsen verloren gaan en steeds meer gevaren hun leven bedreigen.

Wie hem en zijn vrouw in actie hebben gezien tijdens een strenge vorstperiode, zoals b.v. in februari 1956, weten waartoe zij bereid en in staat waren.

Nu is aan dit werkzame, toegewijde leven een einde gekomen op een leeftijd, die de Bijbelse leeftijd van de sterken ruimschoots heeft overschreden. Het grote mysterie van de dood is over Meyburg gekomen. Naast een gevoel van grote dankbaarheid is er toch ook de weemoed van het afscheid en de droefheid van de lege plaats die achter blijft.

Meyburg ging trouw aan zijn idealen en in eenvoud dienende door het leven. Een mens, die zo door het leven gaat, laat een lichtend spoor na dat omhoog wijst naar onbekende verten.

Piet Meyburg, wij danken je voor alles wat je voor de Haagse vereniging en voor ons persoonlijk bent geweest.

Rust in Vrede. Je ziel zij Gode bevolen.

J. E. CARRIÈRE